

La culpa és negra i no la vol ningú

**Eva Navarrete
Maria Forn**
Regidora i exregidora de
Sal-CUP Les Franqueses
✉ @CUPFranqueses

A les Franqueses, res de nou a la casa gran. Els balls de xifres continuen, i amb una facilitat i lleugeresa cada dia més preocupant. Resulta que a l'octubre el govern havia fet una proposta d'ordenances fiscals que preveia pujar els impostos el 4,5%, i la va presentar amb els números "perfectament ajustats", però al cap de pocs dies rectificquen i decideixen que la pujada ha de ser d'un 10%. Els números es reajusten i tot torna a quadrar. Que fàcil que és maquillar-los sobre el paper!

La pujada es va aprovar només amb els vots del govern. El procés havia estat maldestre i precipitat, i hi vam presentar al·legacions. L'objectiu no era que es tornessin a tocar i reajustar les xifres a corre-cuita, sinó plantejar un seguit de qüestions que s'haurien d'haver tingut en compte prèviament i sobre les quals cal treballar durant el 2024, abans de preparar les ordenances de 2025, per no tornar a portar-les al ple amb presses i matusserament.

Diuen que amb una pujada menor no podrien donar continuïtat als serveis que l'Ajuntament presta actualment. No tenim res a dir contra la voluntat expressada de donar continuïtat a uns serveis, sempre que tinguem clar que es presten i es paguen amb criteris d'eficiència, justícia i equitat, sempre que beneficiïn qui ho necessita. Fa temps que insistim a denunciar la falta de dades útils per valorar adequadament l'eficiència de molts d'aquests serveis, la falta d'informes d'avaluació rigorosos i de comissions de seguiment efectives que analitzin déficits o duplicitats, facin propostes de millora o posin sobre la taula, si cal, la possibilitat de replantejar-ne o suprimir-ne algun.

No tenim res a dir tampoc contra la voluntat de tenir unes finances municipals sanejades, sempre que tinguem clar que tothom compleix les seves obligacions tributàries, sempre que el nivell d'exi-

gència amb els febles sigui igual que amb els poderosos, sempre que es controlin i s'esbandeixin privilegis i corrupteles.

Ens preguntem, per exemple, per què tenim un seguit de parcel·les i equipaments municipals cedits a empreses privades a canvi de lloguers que no sempre es cobren, o amb uns compromisos de servei signats en contracte que sovint no es compleixen. Només en un d'aquests casos, l'Ajuntament ha deixat de cobrar 600.000 euros els darrers quatre anys.

Ens preguntem per què, si ho estableix el contracte signat, no s'incrementa el preu d'algunes concessions d'acord amb l'IPC; per què alguna d'aquestes empreses concessionàries ha continuat beneficiant-se de la rebaixa que se li havia concedit en moments econòmicament difícils; per què es tolera que algunes empreses privades ocupin espais qualificats com a zones verdes i utilitzin en benefici propi el que és patrimoni públic, o per què es permet que sota llicències d'obres de rehabilitació o de petita envergadura, que comporten el pagament de taxes minses, s'executin obres no autoritzades, com ara moviments de terres o naus i paviments nous. No hem quantificat el que l'Ajuntament deixa d'ingressar per negligència o tractes de favor, però segur que és aquí on cal treballar, perquè s'hi manegen xifres importants que permetrien reduir la càrrega fiscal que ara es fa recaure sobre la ciutadania.

PER QUÈ NOMÉS EL CRITERI DE L'EDAT?

També ens preguntem per què oferim gratuïtat o grans descomptes de preus públics a les persones de més de 65 anys amb l'únic criteri de l'edat –i no el de nivell d'ingressos o de renda–, mentre que a l'altre extrem barrem el pas a la formació extraescolar a infants i joves de famílies econòmicament febles, o els obliguem a fatigosos tràmits burocràtics per demanar beques. No seria més fàcil i equitatiu establir la gratuïtat d'aquestes activitats?

Ens preguntem per què ens resignem a la puja-

da sense aturador dels costos de l'energia i no ens esforcem a avançar cap a la sobirania energètica. Els nous pressupostos preveuen alguna partida per a instal·lacions fotovoltaïques en equipaments, però és del tot insuficient en la situació d'emergència que vivim, i ridícula i irresponsable al costat d'algunes grans partides destinades al lleure d'uns pocs i amb interessos privats. Cal controlar millor la factura energètica, fomentar l'estalvi i millorar l'eficiència, però també impulsar i donar suport a la creació de comunitats energètiques, iniciatives d'economia circular i mobilitat compartida. Invertir decididament en aquesta direcció permetria no només reduir la despesa pública, sinó també ajudar a combatre la pobresa energètica de moltes famílies.

Mentrestant, no sabem si per desviar l'atenció, i abans que el ple ho aprovés formalment, el govern ja va anunciar a bombo i platerets que reduïa les hores de dedicació de dues regidores i que es congelava els sous. El grup de Junts, ara a l'oposició, se n'atribueix el mèrit, i el PSC en fa gala; sembla que ja no recordin, ni els uns ni els altres, que el seu govern bipartit anterior es va fixar sense manies i només entrar uns sous més propis d'un municipi de 50.000 habitants que no pas d'un de 20.000, amb els increments periòdics corresponents. D'altra banda, hem vist que la reducció d'ara recau en realitat sobre les espatlles del tercer grup integrant del govern, el més feble. Reduccions cosmètiques i sense plantejar-se la pregunta important: com es valora i es retribueix la feina i la dedicació dels electes, estiguin al govern o a l'oposició?

Pel que fa al ple del 22 de desembre, lamentem l'intercanvi d'hostilitats personals entre la regidora d'Hisenda anterior i l'actual, i remarcuem que la pura exhibició de xifres i dades sota un pretext de transparència, pot ser també una cortina de fum per ocultar incompetències i aclapara qui no en sap prou. Són elements que generen desafecció per la política local.

No s'hi val a queixar-se ara, des de l'oposició, de pràctiques que han estat habituals en el govern dels darrers anys. No s'hi val a dir ara, des del govern, que "la regidoria no era nostra", o que "no estàvem informats de la situació real de les finances municipals". Sal-CUP no hi era pas, al govern, i bé que ho sabíem i ho havíem denunciat, mentre el govern bipartit de conveniència i capelletes callava i mirava cap a l'altra banda. Ja ho sabem, que la culpa és negra i no la vol ningú, però no s'hi val a dir sempre que la culpa és dels altres.

I una darrera cosa, recordant aquell eslògan de campanya de fa uns anys: "Fets i no paraules": ser d'esquerres i progressista es demostra amb decisions i accions polítiques valentes, i no repetint-ho com un mantra o una jaculatòria.

Lideratges polítics i repressió

Eduard Guerra i Sunyol
Secretari nacional de Formació
de Jovent Republicà
✉ @eduguerra1409

"La política necessita cares noves." Molt sovint hem sentit aquesta frase a la barra del bar o, ara aquests dies, a la taula dels dinars i sopars de festes. I és que el desgast dels darrers anys passa factura a tots els partits polítics, especialment als independentistes: sense deixar de banda la repressió que han patit i pateixen tant els quadres directius com els militants de base d'aquests partits, avui reflexiono sobre la creació de lideratges i relleus naturals i com aquesta va ser alterada durant els anys més àlgids del procés.

D'ara en endavant, ens referirem a un grup de lideratges polítics com a *quadre*, nomenclatura que utilitzen els partits de tradició d'esquerres.

L'any 2017, quan els líders dels tres partits independentistes són empresonats o s'exilien, es produeix una alteració del relleu natural dins dels partits: aquelles persones que estaven en un segon pla políticament parlant –que, per sort, ja tenien experiència prèvia en lideratge d'equips i en matèria de govern– han de passar, de cop, a primera línia per suplir una manca evident de rumb. Les reunions a la presó i els vols a Ginebra i a Brussel·les es multipliquen i els segons quadres han d'entomar el lideratge dels respectius partits dels quals formen part i aquí és on es produeix un punt d'inflexió en la generació i relleu de quadres.

L'actual moment polític, marcat segons el darrer

baròmetre del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) pel descens envers la política, planteja un escenari on els diferents partits polítics han de refer els quadres interns i enfortir-se amb nous perfils, nous lideratges i noves maneres de fer que aconseguixin recuperar la il·lusió de la ciutadania envers la política.

Alhora, el retorn al primer pla polític de lideratges com els d'Oriol Junqueras o Carles Puigdemont necessita ser gestionat. Si bé els quadres anteriors ja estan a primera fila liderant els respectius partits actualment, és important saber trobar l'encaix i funcions dels diferents perfils dins les estructures dels partits dels quals formen part.

Davant d'un canvi d'etapa i de *fornada*, però, cal planificació, organització i serenitat. És important fer-ho amb calma i pensant en clau de futur, amb perfils estables que tinguin la voluntat d'ordir un consens i de buscar punts en comú, sempre amb visió constructiva. La retenció del talent i la formació d'aquests quadres polítics demana temps i organització i, alhora, és imprescindible i d'una vàlua incalculable.